

Det er er Kjendsgjerning, at saavel Borgerrepræsentantvalgene, som de kommunale Forhold i det Hele omfattes med en beklagelig ringe Interesse af Kjøbenhavns Borgere. Vi tro, at Forholdstalsvalgmaaden er det rette Middel mod denne Eigegyldighed. Det den ved Siden af den herskende Retning tillige aabner Udgang til Kommunalforsamlingen for de betydligere Mindretals Tillidsmænd, vil den forhaabentlig vække en livligere Deltagelse for Valgene og tilføre Borgerrepræsentationen nye og friske Kræfter, der sammen med de dygtige Repræsentanter, som maatte ønskes gjenvalgte, kunne udøve en virksom, aarvaagen og energisk Kontrol med vor Kommunes Anliggender.

Det er langt fra os at ville tilføjede billige Krav. Naar vi ønske den nuværende Valgmaade ombyttet med en anden, da er det udelukkende, fordi vi ikke tvivle om, at en saadan Forandring er i Alles velforsaaede Interesse. Just fordi Forholdstalsvalgmaaden hviler paa Sandhed og Retfærdighed, vil dens Gjennemførelse i Længden ligesaavel komme Flertallet som Mindretallene til Gode.

Fuldt forvissede om Forslagets Gavnlighed og Betimelighed, anbefale vi med tillidsfuld Fortrøstning denne betydningsfulde Sag til vor høie Regerings og Rigsdags Velvillie.

Da den i Andragendet omhandlede Sag er gjort til Gjenstand for et i Thinget indbragt Lovforslag, gjør Udvalget ingen Indstilling.

19. Fra Bestyrelsen for „Dansk Kvindesamfund“ om, at Loven af 7de Mai 1880 maa blive udvidet saaledes, at den Myndighed, som den indrømmer Kvinden til at raade over Gods, som hun selv har erhvervet, maa blive udvidet til, hvad hun arver eller faar som Gave. (Indbragt den 22de Marts 1881 af Folkethingmanden for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds, Bajer)

Andragendet lyder saaledes: „Undertegnede beder det høie Folkething at tage under Overveielse, om ikke den Ret, der ved Lov af 7de Mai 1880 indrømmede gift Kvinde at raade over, hvad hun selv erhverver ved selvstændig Virksomhed, bør udvides til ogsaa at gjælde, hvad hun arver eller faar som Gave.“

Da denne Sag staar paa Dagsordenen andetsteds, forsaavidt den ikke allerede er gennemført, forudsætte vi, at det høie Folkething er saa bekendt med Alt, hvad der anføres til Støtte for Sagen, og vi tro derfor, at kunne undlade al videre Begrundelse af dette vort Andragende.

(Et ligelydende Andragende er samtidig med dette overgivet til Hs. Exc. Justitsministeren).

Kjøbenhavn, i Marts 1881.

Bestyrelsen for „Dansk Kvindesamfund“:

S. Casse. L. A. Jørgensen. Marie Kvsing. Caroline Testman.

Da Sagen ses at være overgivet til Justitsministerens Overveielse, gjør Udvalget allerede af den Grund paa nærværende Tidspunkt ingen Indstilling.

20. Fra Peder Pedersen i Dalboer om Undersøgelse af en i Andragendet omhandlet Retssag (Indbragt den 28de Marts af Folkethingmanden for Veile Amts 3die Valgkreds, Th. Nielsen).

Andragerens Fremstilling gaar i det Væsentlige ud paa Følgende: I Foraaret 1875 indleedes der mellem ham og Mølleier P. S. Ulf af Knabberup en Handel om et Brøndboreapparat. Sidstnævnte paastod derefter, at P. Pedersen havde kjøbt det paa-gjældende Apparat af ham til en Pris af 200 Kr., medens Andrageren hævdede, at endelig Handel ei var afsluttet, hvorfor han negtede at udbetale det nævnte Beløb. Under 19de Juni 1875 anlagde da P. S. Ulf Sag imod ham ved Nørvang-Lærild Herredets Ret, som kom til det Resultat, at P. Pedersen skulde mod Udbetaling af Brøndboreapparat udbetale de 200 Kr. med Rente og Omkostninger. Hvorvel denne Dom var en ikke ringe Overraskelse for Andrageren, bekvemmede han sig